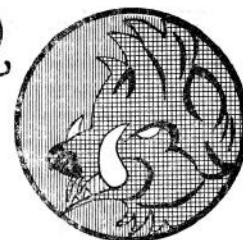

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

G. BERTRAND

DE ROOVERELAAN, 22

1080 BRUSSEL

Telefoon : (02) 22.02.90

Vijfentwintigste Jaargang — N° 2

REDACTIE

PIEREUSE

Steenweg op Vorst, 284

1060 BRUSSEL

Telefoon : (02) 37.29.21

AUGUSTUS 1971

Waarom ?

De oudstrijders van de oorlogen 14-18 en 40-45 hebben gewettigde eisen geformuleerd, waarvan sommige tot op heden niet verwezenlijkt werden. Zal dit zo blijven ? Dat denken we niet, alhoewel we heel goed weten dat de nog af te leggen weg zeer lang is en er nog verschillende jaren zullen verlopen, vooraleer ons aller wensen werkelijkheid worden. We zeggen wel « ons aller wensen » omdat de titel van « Oudstrijder » ons eindelijk werd toegekend.

Men mag zich wel afvragen waarom onze Verbroedering, reeds van het begin van haar stichting af, zo flink geijverd heeft om deze wens op het eisenprogramma van de Ontmijners in te schrijven. Had het nog zin een titel, een benaming te eisen, die geen geldelijk voordeel, doch slechts een morele voldoening inhield ? In 1946 immers bestond er nog geen strijdersrente en was er evenmin sprake van een pensioen voor de oorlogsweduwen. Heel eenvoudig omdat de Ontmijners alleen morele eisen, eerder dan materiële, voor te leggen hadden en nog steeds hebben. Want de benaming « Oudstrijder » betekent meer dan een eis. Die naam houdt een hoger betrachting in, die al de oudsoldaten van het Belgisch Leger van 1940 hebben. We weten wat er gezegd werd over dit Leger van kiekeborsten dat, zich schikkende naar een manoeuver, door de Geallieerden bevolen, een aftocht van twee weken moest uitvoeren, om zich gevechtsklaar aan de Leieboorden te hergroeperen. Na de veldslagen aan het Albertkanaal, aan de Dender, aan de Schelde, leverde het Belgisch Leger een der belangrijkste verdragingsveldslagen op het front in 1940. De meeste ontmijners maakten deel uit van dit leger. Ze gaan er fier op en beschouwen zich als waardige opvolgers. Ze bezitten trouwens dapperheid en moed, zelfverloochening en opofferingsgeest. De Veldtocht van de Ontmijners, door het Belgisch opperbevel georganiseerd, werd uitgevoerd in een rekordtempo. Nog een parel te meer aan de kroon van dit Leger van 40, dat aldus vereerd wordt met twee vermeldingen op het legerdagorder en een voorstel tot vermelding op het dagorder van de Natie. Het zijn nog altijd dezelfde ontmijningstroepen (de Bataljons en het SEDEE) die als enigen van het Belgisch Leger, de langste aanwezigheid op het front kunnen inroepen. Sommige kniezers zullen wel beweren dat deze vermeldingen niet gedaan werden « tegenover de vijand » omdat ze de wapenfeiten van deze eenheden niet kennen. Want ten slotte was het niet « in het aangezicht van de vijand » dat Kommandant VANDERYDT, in volle von Rundstedt-offensief als opdracht kreeg een mijnenveld weg te nemen ten einde de terugtocht van de Amerikanen te vergemakkelijken, en zich aldus bevond in een beweeglijk niemandsland met zijn ploeg, waar gelijk wie als vijand kon beschouwd worden. Er zijn nog andere feiten, die we zouden kunnen aanhalen om onze thesis te bevestigen, maar ons doel is niet vandaag, indien het nodig was, dit te bewijzen. We hebben slechts willen aantonen WAAROM onze Verbroedering vraagt dat het oorlogskruis met palm of met supplementaire palm wegens de lange aanwezigheid aan het front, zou toegekend worden aan de Ontmijners, die meer dan een jaar actieve dienst bij de ontminning tellen (aanwezigheid op de mijnenvelden).

Dit voor de eer van al de Oudstrijders en van het ganse Belgische Leger.

Hartelijke oproep aan de Ontmijners

Beste Vrienden,

Op het ogenblik dat België, bevrijd van een ergelijke vierjarige bezetting, zocht zijn wonden te helen, hebt gij U allen spontaan aangeboden, om mee te helpen het land te zuiveren van zijn ontelbare en verraderlijke oorlogstuigen.

De winter 1944-1945, het jaar 1945 en het jaar 1946 ten slote hebben U dit gevaarlijke maar toch aantrekkelijke zuiveringswerk met vuur en goede luim zien volbrengen.

In alles behalve opbeurende kantonnementen, te mid-den van een beangstigde bevolking, hebt Gij prachtig werk geleverd.

Gij hebt genegenheid en nationale fierheid afgedwon-gen bij hen die aldus beseffen wat Gij voor hen gedaan hebt.

Gij hebt ook onder malkander hechte vriendschaps-banden aangeknoopt.

Walen, Vlamingen, soms gemengd, oorlogsvrijwilligers, reserve- en beroepsofficieren, miliciens, beroepsonder-officieren en anderen, hebben, verenigd in een bedenke-lijke onderneming, langs wegen, soms nog bezaaid met lijken Uwer makkers of gewonden, in een atmosfeer van verknochtheid, van vertrouwen en wederzijdse achting, onvergetelijke stonden beleefd.

Voor velen onder U, is dit bijzonder speciaal militair leven maar een afwisseling geweest. Eens 't leger verla-ten, 't zij vrijwillig, 't zij door afschaffing der eenheid, 't zij na de dienstplicht, hebben velen onder U, hun vroe-gere militaire of burgerlijke bezigheden hervat. Deze tus-sentijd moet niet alleen schitterend opklaaien in Uw ge-moed, maar mag nooit uitgewist worden.

De Verbroedering der Ontmijners van België, voor U gesticht, heeft als doel de volgende verwachting te ver-vullen :

« De ontmiijnersgeest doen blijven voortleven, bij hen die menigvuldig onder het teken der « Bom » hebben bijgedragen tot in ere houden der vermaarde dapperheid der goede Belgen. »

Uw Verbroedering heeft nog als reden van bestaan : de misdeelden onder U te steunen, de rechten onzer weduwen en wezen te beschermen en onze gewonden op te beuren door hen zo nodig, geldelijk bij te staan.

Sluit aan bij de Verbroedering !

Wij zullen geëerd en geërbiedigd worden, als wij waar-dig blijven en onze nationale kenspreuk : « Eendracht maakt macht » tot richtsnoer nemen ; wij zullen dan sterk zijn in hetgeen wij zullen ondernemen.

Beste Ontmijners, waar gij ook vertoeft, sluit aan bij de plaatselijke afdelingen van de Verbroedering !

Doet ze bloeien in het teken van een onwrikbare kame-raadschap !

Helpt mede volgens Uw bekwaamheden, maakt U nut-tig ; de taak begint. Schept gezonde bezieling in Uw vergaderingen, tracht de belangstelling der plaatselijke bevolking gaande te maken ten overstaan van Uw sociaal en vaderlands werk.

Overal, Beste Vrienden, moet gij er groot op gaan oud-ontmijner te zijn. Toont iedere dag door een waardig leven, dat Gij nog steeds deel uitmaakt van het kruim der Natie, samengesteld uit mensen, die nog dapper en waardig gebleven zijn, in deze troebele tijden, waar zo-vele lafheden van alle soort tot uiting zijn gekomen.

† De Majoor PORREWYCK,
Hoofd van de D. R. V. S.

Uittreksel van bulletin n° 1 - Februari 1947.

Ouderen betreuren de toekomstige verdwijning van onze kazernes, die veroorzaakt wordt door een steeds meer doorgedreven urbanisatie van onze steden. Heel zeker zijn vele herinneringen verbonden aan de stenen van de muren dezer gebouwen, aan het fronton van hun ingang. De rationalisatie van het leger legt zonder twijfel hergroeperingen op, zelfs verplaatsing van een of ander organisme. Dit brengt het verlaten mee van oude en minder goed gelegen gebouwen, die in sommige gevallen zelfs nog moeilijk kunnen betrokken worden.

Achter dit alles schuilen de opeenvolgende reorganisaties — soms in verschillende richtingen — die we gedurende de naoorlogse jaren hebben gekend.

Voor ons, oud-ontmijners en ontmiijners in actieve dienst, zijn de herinneringen niet noodzakelijk ge-bonden aan een bepaald gebouw, meer dan aan een ander, doch veeleer aan een plaats : nl. de Polygoon van Duisburg, waar het R.D.V.S. sedert 1944 is gevestigd en waar ook het studiecentrum van de ontmiijning werd opgericht.

Velen onder ons hebben er lessen gevolgd, anderen waren er bekwame leraars. De dagbladpers heeft onlangs nog hulde gebracht aan het dagelijks werk van onze nog in dienst zijnde kameraden. We zullen slechts het laatste artikel vermelden, dat daaromtrent verscheen in het blad « La Dernière Heure », in zijn uitgave van 20 april 1971.

De doeltreffendheid van deze schone Eenheid, die de Ontmijners vormen, zou in gevaar kunnen ge-bracht worden bij een gebeurlijke verplaatsing van het R.D.V.S.

Spreekt men immers niet van een vermindering van de effectieven, zelfs van een verminking. Het zou

kunnen gebeuren dat er van lessen in het studiecentrum helemaal geen sprake meer zou zijn, hetzij bij gebrek aan leerkrachten, hetzij bij gebrek aan lokalen en aangepaste terreinen.

Anderzijds zou de verwijdering van het controlecentrum van zijn Generale Staf het volbrengen van de opdrachten fel bemoeilijken.

Als het behoort niet aan de Verbodering der Belgische Ontmijners zijn medewerking te verlenen bij de inrichting van zekere organisaties (Verenigingen). Zij acht het nochtans nuttig het leerrijke kenbaar te maken opgedaan zowel in het tegenwoordige als in het verleden door de zeer verscheidene werkzaamheden zijner leden. Ziehier waarom deze in alle opzichten echte geschiedenis gepubliceerd wordt.

EEN OUDE GESCHIEDENIS en nochtans ...

Men heeft zo van die herinneringen die in het geheugen gegrift blijven, die ingesluimerd voortleven in ons eigen onderbewustzijn. En toch, plotseling zonder de minste aanleiding gebeurt het dat deze herinneringen ons tot in de minste bijzonderheden voor de geest komen. Dat is het wat mij vandaag overkomt, en een in 1940 gebeurd feit fris voor de geest roept.

Het gebeurde in de eerste oorlogsdagen. Sinds maanden lag mijn eenheid in een mooi Vlaams dorpje, waar wij aan de voltooiing der verdedigingswerken van het Gents bruggenhoofd werkten. Wij hadden nog niets van de vijandelikheden opgemerkt tenzij een verhoogd tempo van het werk. Was het door de nabijheid van het vliegveld, toch is het dat ons dorpje het slachtoffer werd van een lichte luchtaanval. Hier en daar vielen bommen in de velden, waarop de kalmte terug intrad. Voor mij echter een bedrieglijke kalmte, zoals je zelf zult zien. Een bom was niet ontploft en ging de oorzaak worden van heel wat moeilijkheden. Waarom had deze bom niet gewerkt, waarom was zij niet op dezelfde plaats gevallen als de overige. Waarom? Waarom?

Maar laat ons de feiten niet vooruitlopen; ongeveer een uur na het verdwijnen der vliegtuigen, kwam de gemeentesekretaris ons (de mannen van de genie) melden dat een bom gevallen was in de nabijheid van de gemeenteplaats juist tegen een woning en niet ontploft. Vandaar dus een grote ontroering onder de bevolking welke om de weghaling, het onschadelijk maken of om het even wat smeekte teneinde het dorp van dit gevaarlijk tuig te bevrijden.

Veiligheidsmaatregelen werden getroffen, het huis ont-ruimd, alle verkeer in zekere straal geschorst, tot de komst der specialisten belast met dergelijk soort werk. Deze vaklui bestonden, enkele maanden geleden had ik ze nog aan het werk gezien bij het ontladen van zeemijnen, maar waar deze lui nu gezocht? Ik was mij wel bewust van hun gering aantal manschappen en de hun nu opgelegde onmetelijke taak. Wat te doen? De hulp inroepen van deze mannen? Zij zouden zeker te laat komen. Men zei me eens dat deze bommen zes uur na hun val ontploffen. En heel goedschiks nam de bevolking deze ontruimingsmaatregel niet aan, dit tuig diende weggenomen vóór het ont-

plofte. Er diende iets gedaan te worden, waartoe dienden wij dan. Stond het leger niet in dienst der Natie, het was oorlog, en aan deze vraag geen gevolg geven betekende voor mij een grote tekortkoming aan de ons opgelegde taak.

En toen nam ik plotseling een besluit, gans alleen, als een arme onschuldige onwetende, begaf ik mij op weg voorzien van koord, een schop en een zak om de bom in te moffelen. Van het te verrichten werk kende ik niets, van het onschadelijk te maken tuig nog veel minder. Hier bevond ik mij nu voor die fameuze bom, m'n hart bonsde geweldig of... sloeg het in het geheel niet meer, ik weet het niet, iets is mij nog fris in het geheugen, ik had het warm en kreeg het nog veel warmer onder de beklemmende helm toen ik mijn oor tegen de bomwand drukte. Gelukkig voor mijn geschokt geheel hoorde ik geen verdacht geluid. Ik nam de bom vast, kreeg het tuig gemakkelijk uit de grond en droeg het naar de vrachtwagen welke ik bevolen had voor het vervoer tot aan een beek buiten het dorp, hier zou de schade bij ontploffing heel gering zijn.

Nu besef ik ten volle de grootte van mijn ondoordachte stommeiteit, maar toch was ik fier dit werk te hebben volbracht. Daarmee nam mijn nederige ontmijnersloopbaan een begin en blijft deze herinnering mij duurzaam en blijft zij zorgzaam bewaard in mijn diepste waaruit zij nu en dan ongevraagd terug opborrelt. Waarom?

Maar ik bleef niet alleen, anderen zouden later als plicht hebben zulke gevaarlijke tuigen onschadelijk te maken, gedurende jaren zouden zij de gelegenheid hebben het geheim dezer springtuigen te ontsluiten, heel dikwijls ten koste van hun leven, velen zijn gevallen en betaalden als « ridders zonder zwaard of harnas » (1) een duur losgeld voor hun onwetendheid waarvoor zij niet verantwoordelijk kunnen gesteld worden.

Oude geschiedenis, oude herinneringen en toch, indien morgen...

Kwam die « morgen », mijn geschiedenis zou herbeginnen.

180/3005.

(1) Cronin.

Verslag van onze Algemene Vergadering gehouden te Brussel op zondag 16 mei 1971

Traditiegetrouw had onze algemene vergadering plaats in de Galerij «Koningin Fabiola», V.O.V.-lokaal, Regent-schapsstraat te Brussel.

De vergadering was gepland te 10 h 30', maar de talrijke aanwezige ontmijners en hun echtgenoten kregen nog een kwartiertje om de bijna volzette drankzaal te verlaten.

Het is bijna 11 uur wanneer de Voorzitter de vergadering voor geopend verklaart en al de telatkomers hebben plaats genomen. Aan het bureau bemerken we de Nationale Voorzitter GEORGE, omringd door de ondervoorzitters LINDEN en LINOTTE, de beheerders VAN CLEVEN, VANDERICK, BORIES en de nieuwe secretaris, onze welbekende kameraad BERTRAND.

In de zaal bevinden zich de andere leden van de beheerraad, de Voorzitters en de leden van de comités van de verschillende afdelingen : de heren VAN EYNDE, DELHEZ, DESMET, TADINO, DE MEERSMAN, ITTERS, BERGES, TINANT, MAHY. Zoals altijd zijn vele dames aanwezig : Mevrouwen GEORGE, BONMARIAGE, BERGES, ITTERS, LINOTTE e.a. We begroeten met vreugde de aanwezigheid van Kommandant COTTON, Oud-bevelhebber van de sectie Antwerpen-Limburg, die vele artikels voor dit bulletin schreef.

REDE VAN DE NATIONALE VOORZITTER

Zoals het spreekwoord zegt : « Een gelukkig volk heeft geen geschiedenis ».

Zo onze Verbroedering zich kan gelukkig voelen omwille van het prachtige resultaat bekomen gedurende het afgelopen dienstjaar in verband met onze hoofdverdicatie : het verkrijgen van de strijdersrente en andere gunstige oplossingen betreffende de invaliden, de weduwen en de wezen waarover we u reeds breedvoerig hebben gesproken ter gelegenheid van de vergadering van verleden jaar, kan ze zich nochtans beroepen op een lange geschiedenis, meer dan 25 jaar geleden geboren.

Dit laat me toe een hartelijke hulde te brengen aan de pioniers van het eerste uur die ons verlaten hebben en die zich hebben ingespannen voor de verdediging van de morele en materiële belangen van onze leden.

Met de medewerking van een van onze ere-voorzitters, onze vriend LINOTTE, zijn ze erin geslaagd tot een goed einde te brengen hetgeen ons zó nauw aan het hart lag, namelijk de erkenning van de strijder-ontmijner met de materiële voordelen die er aan verbonden zijn.

Glorie en hulde dus aan onze « anciens », onze kameraden L'HOST, BAENTS en BONMARIAGE. We verenigen ze met onze andere en te vroeg verdwenen gezagvolle oversten, Generaal SEVRIN, de Majors PORREWYCK en SAMYN ; ik vraag u, ze in een vrome gedachte te gedenken met al de slachtoffers van de ontmijning, door te hunner nagedachtenis, enkele ogenblikken ingetogenheid te willen in acht nemen.

Met ontroering en eerbied begroet ik de tegenwoordigheid van Mevrouw BONMARIAGE, de waardige en zo toegewijde echtgenote van onze ondervoorzitter en pro-

vinciaal voorzitter, Majoor BONMARIAGE.

Ze stelde het op prijs vandaag midden ons te zijn zoals ze er ook vroeger tegenwoordig was op de bijeenkomsten ingericht door de Verbroedering of door haar afdelingen.

Ik ben er haar ten zeerste dankbaar om en ik vraag u, haar uw tevredenheid uit te drukken door uw hartelijk applaus.

Het zal u zeker en vast opvallen dat de zó sympatieke en aantrekkelijke figuur van onze Meter, Mejjuffrouw SEVRIN op ons rendez-vous ontbreekt. In de onwetendheid betreffende onze jaarlijkse samenkomst die met een maand werd vervroegd, is Mejjuffrouw SEVRIN thans in het buitenland tengevolge van reeds vroeger getroffen schikkingen. Ze betreurt deze tegenvaller.

Daarentegen is het me aangenaam de aanwezigheid te mogen begroeten van dhr LEYS, erekorporaal van de ontmijning, voorzitter van de Verbroedering van de Genie te Gent.

Verontschuldigd : PRIGNON, DOHET, DREESEN, CRABEELS, Kdt TERLIN.

Bij het begin van onderhavig verslag hebben we het heengaan vermeld van onze vriend Hubert BAENTS, de spil van onze Verbroedering die samen en het ambt van secretaris en het ambt van schatbewaarder waarnam.

Zijn afsterven laat een leemte bestaan waarin we moeilijk kunnen voorzien ; dit is des te meer waar daar Kommandant COGNEAU, titelvoerend algemeen beheerder-schatbewaarder, tengevolge van zijn wankele gezondheids-toestand, tot op heden de definitieve elementen nog niet heeft kunnen verzamelen voor het afsluiten van de rekening 1970 en het opstellen van het projekt van begroting voor het nieuwe dienstjaar.

Dit is een afwijking van de statutaire schikkingen.

Het indienen van bedoelde elementen zal nochtans niet lang meer uitblijven en we verbinden er ons toe alles in het werk te stellen opdat de Commissarissen-toezichters met name Kdt MASSET en Adjt ITTERS binnen zeer korte tijd in het bezit zouden gesteld worden van het kasboek en de stavende boekhoudkundige stukken met het oog op de goedkeuring.

Derhalve zal thans geen ontlasting kunnen gegeven worden aan de administrateurs in verband met hun beheer.

Dit min of meer zwakke punt van het jaarverslag wordt in zekere mate verzacht door de ruiker lofwoorden die we kunnen toesturen aan al de provinciale afdelingen. Ze hebben allen, volgens hun mogelijkheden, hun steen bijgedragen tot de goede faam van de Verbroedering en namelijk door het dynamisme dat ze aan de dag hebben gelegd voor het mededelen aan hun aangesloten leden van de technische inlichtingen in verband met het spoedig indienen van hun aanvraag voor de strijdersrente.

Een aangename plicht blijft me te vervullen en ik ben ervan overtuigd uw tolk te zijn om onze nieuwe hoofdredacteur, onze vriend PIEREUSE, geluk te wensen. Ons bulletin kreeg, dank aan hem, een zeer doorgedreven

documentaire vorm maar we smaken ook de humoristische en anecdotische aard van de uitgave. Dat hij het zo verder blijve doen... tot ons aller genoegen !

Beste vrienden ontmijners,

Zo onderhavig verslag tot ons groot spijt, een ietwat onharmonische noot bevat, zijn we er toch van overtuigd dat we met de nieuwe ploeg die u binnen enige ogenblikken zult aanstellen om deel uit te maken van de Beheerraad, de toekomst verder met vertrouwen en optimisme mogen tegemoet zien.

Een voorwaarde dringt zich nochtans op, namelijk eng verenigd te blijven in de schoot van uw afdelingen, zowel de ouderen als die van het « actieve » die eveneens hun eigen afdeling hebben samengesteld en die reeds een grote levenskracht aan de dag legden, dit voor het grootste welzijn van de Verbroedering in het algemeen en van haar leden in 't bijzonder.

Leve de Verbroedering der Ontmijners van België !
Leve België ! Leve de Koning !

VERSLAG VAN DE SCHATBEWAARDER

Dit verslag kan, wegens de reeds aangehaalde redenen door de Voorzitter, niet voorgedragen worden en zal in volgend bulletin verschijnen.

STATUTAIRE VERKIEZINGEN

De hiernavermelde beheerders worden bij eenparigheid van stemmen herkozen : DESMET, LINDEN, PRIGNON, VAN CLEVEN en HEUCHON. Hetzelfde gebeurde met de commissarissen MASSET en GOOSSENS.

Daarna stelt de Voorzitter aan de vergadering de nieuwe bestendige nationale secretaris voor : kameraad Bertrand GABRIEL. Insgelijks wordt kameraad PIEREUSE als schatbewaarder voorgedragen. Beiden worden in deze functies aanvaard.

BIJDRAGE 1972

Met algemene instemming wordt aangenomen dat de bijdrage voor 1972 op 60 F blijft behouden. Zoals altijd zijn hogere bijdragen steeds welkom.

ALLERLEI

Een lid van de afdeling Oost-Vlaanderen, wiens naam we spijtig genoeg niet konden noteren, dankt de Nationale Voorzitter in aller naam voor de prachtige resultaten, die door de Verbroedering bereikt werden. Secretaris M. TASHKIN van de afdeling Luik brengt de beheerraad op de hoogte van de speciale toestand, waarin zekere gepensioneerden verkeren. Hij laat opmerken dat :

- 1) bij de pensioenberekening de tijd, doorgebracht onder de wapens gedurende de periode tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 dubbel telt.
- 2) daar de datum van 8 mei 1945 teruggebracht werd op 28 mei 1946 voor de ontmijnerseenheden, het logisch is dat bij de berekening van de hogervermelde annuïteiten, een speciale regeling zou toegepast worden voor de ontmijners.

Deze opmerking zal aanleiding geven tot nieuwe stappen door de beheerraad.

Daarna houdt Voorzitter GEORGE lezing van een brief, tot een van onze leden gericht door het Ministerie van Landsverdediging, Centrale Dienst van het Stamboeknummer. Deze brief was een antwoord op een vraag van belanghebbende tot het bekomen van de strijdersrente.

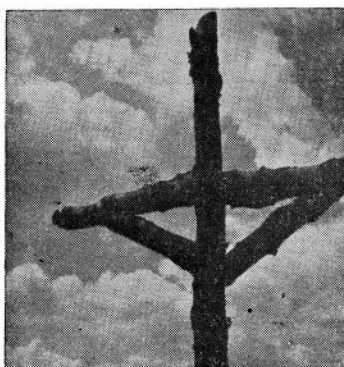
In deze brief wordt hem gevraagd het bewijs te leveren dat hij werkelijk tot de Ontmijningsdiensten heeft behoord en tot staving hiervan het diploma van de Ontmijner voor te leggen, dat gehandtekend is door Kolonel SEVRIN. Dus krijgt dit diploma een officiële waarde.

Daar de dagorde was uitgeput, wordt de vergadering door de Nationale Voorzitter opgeheven te 12 h 30'.

*
**

Hierop volgt een gemeenschappelijk middagmaal in dezelfde galerij « Koningin Fabiola ». En zoals altijd heerst er een zeer hartelijke atmosfeer onder de genodigden. Het is een werkelijke vreugde de echte en speciale ontmijnersgeest hier steeds weer te vinden.

ALLEN naar Stavlot
op zondag 12 September
1971

Zij die ons ontvielen

Op zaterdag 19 juni 1971 hebben we onze beheerder en voorzitter van de afdeling Antwerpen-Limburg, ERNEST DREESEN, naar zijn laatste rustplaats vergezeld. Steeds trouw aanwezig op de vergaderingen van de beheerraad, kon hij nochtans onze laatste algemene vergadering niet bijwonen. We wisten dat hij ziek was, maar hoopten dat hij zou herstellen en naar Stavelot kunnen komen, zoals hij gewoon was te doen.

Geboren te Antwerpen op 13 april 1897, maakte hij de oorlog 14-18 mee, waarvan hij met talrijke onderscheidingen terugkeerde : Commandeur in de Leopoldsorde, Officier in de Kroonorde, Ridder in de Orde van Leopold II, Oorlogskruis, IJzerkruis en Vuurkruis. Hij diende bij het 2de Genie en na de oorlog 40-45 trad hij toe tot het 2de Ontmijningsbataljon.

Talrijke afvaardigingen met vaandel woonden de begrafenisplechtigheden bij. Onder de aanwezigen bemerkten we : onze Nationale Voorzitter GEORGE, de beheerders LINDEN, VAN EYNDE, VAN CLEVEN, DESMET, ITTERS, COGNEAU. Ons vaandel werd gedragen door de vrienden GOOSSENS en MAHY.

Talrijke leden van de afdeling Antwerpen-Limburg waren eveneens opgekomen : Kommandant COTTON, de heren DUPONCHEL, GOEDBLOMME, VANDERSMISSEN, BERGHMANS, PAUWELS, DE BACKER, MELIS en ROSEMONT.

Bij het einde van de uitvaartmis, die gezongen werd in de Sint-Michielskerk te Antwerpen, stuurde onze Nationale Voorzitter in volgende bewoordingen een laatste vaarwel toe aan de dierbare afgestorvene :

*
**

De Verbroedering der Ontmijners van België is opnieuw in rouw.

Haar provinciale voorzitter van de afdeling Antwerpen, onze vriend Ernest DREESEN is niet meer...

Amper een jaar geleden betreurden we het heengaan van onze nationale ondervoorzitter, Majoor BONMARIAGE en van onze permanente medewerker, adjudant BAENTS.

Heden brengen we een laatste hulde aan een van onze trouwste leden van de beheerraad.

Na al zijn technische kennissen ten dienste te hebben gesteld van een onzer ontmijningskompagnies aan de kust heeft onze vriend DREESEN de rangen van de Verbroedering vervoegd van in het begin van haar ontstaan af. Hier ook wijdde hij zich met hart en ziel aan de verdediging van de morele en materiële belangen van onze weduwen en wezen.

Als man van goede raad was hij zeer behulpzaam bij de Beheerraad die hij steeds heeft bezield met een geest van optimisme en naastenliefde.

Met deze afgestorvene verliezen we een oprechte vriend die in onze rangen een niet aan te vullen leemte zal laten.

Mogen zijn bedroefde weduwe en zijn familieleden hierbij de uitdrukking vinden van ons oprecht rouwbeklag en mogen deze woorden een zekere balsem zijn voor hun grote droefheid.

Met mijn diep beproefde gevoelens zeg ik U « Vaarwel m'n beste Ernest. Rust in vrede. »

*
**

We hebben de droeve plicht het schielijk overlijden te melden van onze vriend REMY Victor te Schaarbeek. We stelden er prijs op aanwezig te zijn bij het vertrek naar Luik, waar de afgestorvene zou begraven worden. Onze Nationale Voorzitter GEORGE, alsook andere leden van de beheerraad, waren aanwezig bij de lichte van het stoffelijk overschot. Alles verliep echter zo snel, zodat we zelfs de gelegenheid niet kregen een laatste groet te brengen. Daarom, ter intentie van zijn familie, sturen we hierna volgende woorden aan onze vriend toe :

« Beste Victor,

» In naam van de Verbroedering brengen we U een laatste hulde. U hebt behoord tot het 1ste Ontmijningsbataljon, waarmee U de veldtocht in de Ardennen hebt meegemaakt. Als goede Belg werkte U later aan de ontmijning van de Antwerpse haven en was U ook bij de fameuze schans van Smoutaker, waar we zovele doden en gewonden telden. U was moedig, Victor, dapper en vriendelijk, goed en blijgezind als een echte ontmijner. Na volbrachte plicht bent U naar uw haardstede teruggekeerd en hebt U uw plaats in het burgerleven hernomen.

» Regelmatig was U op onze vergaderingen aanwezig. U verlaat ons veel te vroeg. Aan al de uwen betuigen we, in naam van de Verbroedering en van de redactie, ons innig rouwbeklag.

» Ga, Victor, rust in vrede, daar waar er voorzeker een speciale plaats is voor U. Geen vaarwel, alleen een tot ziens ! »

*
**

We melden het afsterven van 1ste sergeant-majoor HUYBRECHTS, van de afdeling Antwerpen. We kunnen geen enkele bijzonderheid omtrent dit overlijden verstrekken, daar we geen overlijdensbericht ontvingen. Dat hij ruste in vrede. Wij, van onze kant, zullen hem lang gedenken.

*
**

We treuren eveneens om het verlies van kameraad Alfred VAN MOESEKE, die in zijn 69ste levensjaar op 4 juni 1971 te Elversele overleed. Hij was erkend weerstander en een flink ontmijner. De begrafenis had in intieme kring plaats na een plechtige mis.

*
**

Aan al deze diepbeproevede families biedt de Redactie de uitdrukking aan van haar diep medevoelen in hun zware rouw.

MEDEDELING BETREFFENDE DE BETALING

BELANGRIJK

Alle verhogingen waarvan hierboven sprake was, werden of zullen worden uitbetaald van ambstwege.

De gerechtigden moeten geen aanvraag indienen.

OPGELET

Ingevolge redenen van mechanografische aard zal het volgende trimestrieel bedrag, m.a.w. het bedrag dat op 1 oktober eerstkomend vervalt, de bij de wet van 8 juli 1970 voor het jaar 1970 ingestelde verhogingen niet bevatten.

Alle aan dit jaar verbonden achterstallen, m.a.w., die welke van de ingangsdatum der verhoging af tot 31 december eerstkomend verschuldigd zijn, zullen tijdens het vierde trimester per bijzondere betaling worden vereffend.

De verhogingen die na 1970 ingaan, zullen op de bij de wet vastgestelde vervaldag worden uitbetaald.

INSTELLING VAN NIEUWE VOORDELEN EN WIJZIGING VAN BESTAANDE BEPALINGEN

A. — INVALIDEN

1. Afschaffing van de administratieve verminderingen voor late aanvragen om invaliditeitspensioen.

De wetgeving op de vergoedingspensioenen van de oorlog 1940-1945 stelt geen enkele uitsluitingstermijn voor het indienen van de aanvragen van invaliditeitspensioen vast.

Zij heeft nochtans, in geval van laattijdig ingediende aanvragen, een stelsel ingesteld van automatische vermindering van het invaliditeitspercentage dat aanleiding zou kunnen geven tot pensioen.

Dat stelsel was van toepassing op de verzoekers om pensioen die ouder waren dan 30 jaar op het ogenblik van het schadelijk feit en die, buiten de voorgeschreven termijnen, een pensioenaanvraag indienden voor de gevolgen van ziekte of van oorlogskwetsuren wanneer, in dit laatste geval, geen enkele nauwkeurige en schriftelijke vaststelling werd gedaan op het ogenblik van de gebeurtenissen.

Die verminderingen waren afhankelijk van de leeftijd van de betrokkenen op het ogenblik van het schadelijk feit en van de tijdspanne verstreken tussen het einde van de tof dat doel vastgestelde termijnen en het indienen van de pensioenaanvraag.

De wet van 24 december 1968 heeft de verschillende bepalingen die deze verminderingen vaststellen afgeschaft.

Het hiernavolgende voorbeeld illustreert de gevolgen van deze maatregel.

Veronderstellen wij dat een invalide, 40 jaar oud op het ogenblik van het schadelijk feit, zijn aanvraag om vergoedingspensioen 6 jaar na het einde van de wettelijke termijnen zou hebben ingediend en dat hem op dat

ogenblik een invaliditeit van 50 pct. werd toegekend. Wegens de administratieve verminderingen zou zijn pensioen met 20 pct. verminderd worden zodat hij slechts zou vergoed worden op basis van een invaliditeit van $50 - 20 = 30$ pct.

Aangezien de wet van 24 december 1968 deze administratieve verminderingen heeft afgeschaft, kan hij van 1 januari 1968 af vergoed worden op basis van zijn werkelijk bedrag van invaliditeit, zijnde 50 pct.

Op basis van de bedragen op 1 juli 1970, wordt zijn pensioen, dat vóór de wet van 24 december 1968 berekend was op een invaliditeit van 30 pct., zijnde 21.656 F per jaar (index niet inbegrepen), thans berekend op een invaliditeit van 50 pct. zijnde 36.112 F per jaar (index niet inbegrepen).

2. Consolidatie van het pensioen op zijn vroeger bedrag wanneer, tijdens het onderzoek van een herziening wegens verergering een vermindering van de invaliditeitsgraad wordt vastgesteld.

Wanneer een invalide een aanvraag om herziening wegens verergering van zijn toestand indient, wordt hij onderworpen aan een geneeskundig onderzoek dat betrekking heeft op al de aandoeningen die hij heeft doen gelden en die door de bevoegde Commissies werden erkend als aandoeningen die onder de toepassing vallen van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Vóór de toepassing van de wet van 1 juli 1969, werd het eventueel pensioen herzien indien er tussen de nieuwe totale invaliditeitsgraad en de invaliditeitsgraad waarop het vroeger was vastgesteld, een verschil van 10 th. in min of in meer vertoonde. Dat minimum was echter niet vereist wanneer, in geval van verhoging, de totale invaliditeit opgevoerd werd tot 10 th. of tot 100 th. maximum bepaald bij de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit, of in geval van vermindering wanneer de totale invaliditeitsgraad geen 10 th. meer bereikte, in welk geval het pensioen werd afgeschaft.

In die toestand, kon het feit van het indienen van een aanvraag om herziening wegens verergering voor de invalide eventueel het risico inhouden dat hij het globaal invaliditeitspercentage dat hem vroeger werd toegekend verminderd zag of zelfs dat hij zijn pensioen volledig verloor indien één van zijn aandoeningen in gunstige zin was geëvolueerd.

Sommige invaliden aarzelden dan ook een aanvraag om herziening voor verergering van hun toestand in te dienen.

De wet van 1 juli 1969 maakt het mogelijk de vroeger erkende totale invaliditeitsgraad te behouden, zelfs wanneer de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een vermindering van die graad vaststelt.

Voortaan kunnen de invaliden volkomen gerust hun aanvraag om herziening indienen. Hier zij echter aan toegevoegd dat de huisarts steeds een nuttig advies kan

verlenen omtrent de wenselijkheid een dergelijke aanvraag in te dienen.

De hierboven uiteengezette bepaling is toepasselijk van 1 april 1969 af; zij werd reeds toegepast op de aanvragen om herziening wegens verergering die op die datum in onderzoek waren. Zij heeft geen terugwerkende kracht.

B. Waarborging van recht op een verminderd pensioen voor de weduwen van sommige invaliden van de oorlog 1940-1945.

In het stelsel van de pensioenen van de oorlog 1940-1945 bestaat er van ambtswege een recht op pensioen zonder dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het overlijden van de echtgenoot en een oorlogsfeit, en dit ten voordele van de weduwen:

- a) van de geamputeerden;
- b) van de invaliden gerechtigden op het statuut van de grootverminkten en -invaliden;
- c) van de invaliden 100 pct. en meer (nieuwe gerechtigden van wie sprake is onder 1 en aan wie een recht op pensioen wordt toegekend van 1 juli 1970 af).

Doch buiten deze drie uitzonderingen voorzien de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, toepasselijk op de militairen van de oorlog 1914-1918, eveneens in een recht op een verminderd pensioen voor de weduwen wier echtgenoot werd erkend als invalide van ten minste 60 pct. wegens kwalen opgedaan of verergerd ingevolge het feit van de oorlog of als invalide van ten minste 30 pct. wegens kwetsuren of kwalen die aanleiding hebben gegeven tot de toekenning van een kwetsuurstreep.

Dat verminderd pensioen wordt verleend zonder dat enig oorzakelijk verband tussen het overlijden van de echtgenoot en een aan de oorlog te wijten schadelijk feit bestaat.

Een zelfde stelstel van verminderde pensioenen wordt bij de wet van 8 juli 1970, van 1 januari 1972 af, ingesteld ten voordele van de niet hertrouwde weduwen van de oorlog 1940-1945.

DE GERECHTIGDEN zijn de weduwen:

- van de invaliden — van de oorlog 1940-1945;
 - van de mobilisatie 1939-1940;
 - van de veldtocht in Korea;
- van de ontmijners die na 25 augustus 1947, door het feit van hun dienst, het slachtoffer zijn geworden van een ongeval te wijten aan de ontploffing van stoffen die zij gelast waren op te sporen en te vernietigen, en die daardoor een invaliditeitspensioen genieten.

De voorwaarden vereist om dat verminderd pensioen te bekomen zijn de volgende:

a) in hoofde van de echtgenoot:

- een invaliditeitspensioen genoten hebben van ten minste 30 pct. uit hoofde van hetzij kwetsuren die aanleiding hebben gegeven of kunnen geven tot de toekenning van een kwetsuurstreep, hetzij kwalen of gebreken opgedaan of verergerd als politiek gevangene;

- een invaliditeitspensioen genoten hebben van ten minste 60 pct. voor kwalen of gebreken opgedaan of verergerd wegens het feit van de oorlog.

Opmerking: Indien een invalide lichamelijke schade wegens het feit van de twee oorlogen heeft geleden, dan kunnen de invaliditeiten wegens de oorlog 1914-1918, gevoegd worden bij die opgedaan tijdens de oorlog 1940-1945 voor de vaststelling van het recht en voor de berekening van het weduwenpensioen. Indien het echter gaat om verschillende kwalen, kan de samenstelling slechts geschieden overeenkomstig de berekeningswijze zoals die bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voor veelvoudige invaliditeiten is bepaald.

b) in hoofde van de weduwe:

- de ouderdom van 60 jaar bereikt hebben;
- in het huwelijk getreden zijn vóór het schadelijk feit, oorzaak van de invaliditeit van de echtgenoot, ofwel in het huwelijk getreden zijn na dat schadelijk feit maar dan:
 - hetzij binnen de termijn van vijf jaar te rekenen van de datum van de terugkeer van de echtgenoot in zijn haardstede;
 - hetzij vóór 29 september 1950;
 - hetzij na 29 september 1950 maar vóór 1 januari 1956 indien de echtgenoot de leeftijd van 40 jaar niet had bereikt op het ogenblik waarop het huwelijk werd aangegaan.

Het bedrag van het pensioen is gelijk aan dat bepaald, voor een gelijkaardig geval in het stelsel van de oorlog 1914-1918 ten behoeve van de vóór 1 januari 1952 gepensioneerde weduwe van de soldaat.

Het verandert volgens het invaliditeitspercentage dat aan de overleden echtgenoot was toegekend.

Rekening houdend met de verhoging van 32 pct., toegekend van 1 juli 1970 af is dit pensioen begrepen tussen:

6.792 F voor de weduwe van een invalide 30 pct. en 14.872 F voor de weduwe van een invalide 95 pct. (index niet inbegrepen).

Indien er geen weduwe is of indien de echtgenote haar rechten heeft verloren, ten gevolge van echtscheiding, scheiding van tafel en bed, of nieuw huwelijk of tengevolge van een van de oorzaken bepaald bij de artikelen 53 en 54 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, kunnen de wezen aanspraak maken op het pensioen dat hun moeder bekomen heeft of zou hebben, tot wanneer de jongste onder hen de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt.

De afwezigheid van de echtgenoot die bij vonnis van verklaring van afwezigheid is vastgesteld, mag met het overlijden worden gelijkgesteld, ten einde het pensioen te verlenen aan de weduwe of aan de wezen van de vermiste. Dat pensioen vervalt echter op de datum dat de man opnieuw verschijnt of op de datum dat zijn bestaan is bewezen.

Cumulatie van dat pensioen met een pensioen als oorlogsweduwe van gelijk welke aard is verboden; enkel het hoogste pensioen wordt toegekend.

**PRAKTISCHE BEPALINGEN MET BETREKKING
TOT HET AANVRAGEN EN HET TOEKENNEN
VAN HET VERMINDERD PENSIOEN**

1. **Weduwen aan wie bij een beslissing van de Commissie die dagtekent van vóór 15 augustus 1970 het normale pensioen werd geweigerd omdat het oorzakelijk verband tussen het overlijden van de echtgenoot en het feit van de oorlog niet werd erkend. — Weduwen wier echtgenoot overleden is vóór 15 augustus 1970 en die nooit een aanvraag hebben ingediend.**

Indien zij oordelen dat zij de hierboven aangehaalde voorwaarden vervullen dan zijn die weduwen **verplicht** een speciale aanvraag, per aangetekende brief, in te dienen bij de administratie der pensioenen, Jan Jacobsplein 10 te 1000 Brussel.

Indien zij de ouderdom van 60 jaar bereikt hebben dan wordt hun aangeraden hun aanvraag tijdens het tweede semester van het jaar 1971 in te dienen.

Zij die deze ouderdom niet hebben bereikt, doen er best aan hun aanvraag in te dienen bij voorkeur binnen de drie maanden vóór de datum waarop zij die ouderdom zullen bereiken.

2. **Andere weduwen**

In al de andere gevallen zal het recht op een verminderd pensioen te gelijker tijd met het recht op het normaal pensioen onderzocht worden.

De weduwen moeten dus, welke ook hun leeftijd zij, hun aanvraag indienen uiterlijk binnen de maand volgend op die waarin hun echtgenoot is overleden.

In voorkomend geval zal het verminderd pensioen hun worden betaald van de ouderdom van 60 jaar af, maar op zijn vroegste van 1 januari 1972 af.

BELANGRIJK

Indien de echtgenoot de kwetsuurstreep niet tijdens zijn leven verkregen heeft, zal de administratie der pensioenen bij het Ministerie van Landsverdediging de nodige stappen doen om zijn rechten te doen onderzoeken en ze hem eventueel postuum doen toekennen.

3. **Verlenging van de termijn waarin het na het schadelijk feit gesloten huwelijk moet zijn aangegaan om recht op weduwenpensioenen te verlenen.**

Zowel in het stelsel der pensioenen van de oorlog 1914-1918 als in dat van de oorlog 1940-1945 kunnen de

weduwen van de invaliden in het huwelijk getreden na het schadelijk feit slechts aanspraak maken op pensioen indien het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurd en werd aangegaan binnen de vastgestelde termijnen.

Die termijnen waren beperkt :

- voor de oorlog 1914-1918, tot 31 december 1934 inbegrepen ;
- voor de oorlog 1940-1945, tot op 5 jaar na de datum van de terugkeer van de militair in zijn haardstede of tot 28 september 1950 inbegrepen, indien deze datum gunstiger is.

Van 1 juli 1970 af, brengt de wet van 8 juli 1970, deze termijnen :

- voor de oorlog 1914-1918, op 31 december 1934 inbegrepen ;
- voor de oorlog 1940-1945, op 31 december 1955 inbegrepen ;

voor de vrouwen wier echtgenoot minder dan 40 jaar oud was toen het huwelijk werd gesloten.

Nochtans zullen de betrokkenen het genot van deze nieuwe maatregel slechts kunnen bekomen vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij 60 jaar worden.

AANVRAGEN

1. **Weduwen wier echtgenoot overleden is vóór 15 augustus 1970.**

De betrokken weduwen, wier huwelijk plaats had binnen de nieuwe termijnen en wier echtgenoot op de datum van het huwelijk de ouderdom van 40 jaar niet had bereikt, moeten het onderzoek of het nieuw onderzoek van hun rechten per aangetekende brief, aanvragen bij de Administratie der pensioenen, Jan Jacobsplein 10 te 1000 Brussel.

Om de terugwerkende kracht tot op 1 juli 1970 te bekomen, moeten zij die aanvraag dadelijk indienen indien zij de ouderdom van 60 jaar hebben bereikt. (De uiterste datum is vastgesteld op 15 november 1970.) In de andere gevallen wordt hun aangeraden de aanvraag in te dienen zes maanden voor de datum waarop zij die ouderdom bereiken.

2. **Weduwen wier echtgenoot overleden is na 15 augustus 1970.**

Die weduwen doen er best aan hun aanvraag in te dienen uiterlijk binnen de maand volgend op die waarin hun echtgenoot overleden is.

In voorkomend geval, zal het pensioen hun worden betaald van de ouderdom van 60 jaar af.

(Zie volgend nummer.)

Balans van de begroting 1970

ONTVANGSTEN		UITGAVEN	
BIJDAGEN	36.050	OVERLIJDENS	17.070
INTERESTEN	34.449	BLOEMEN	2.975
ONTVANGSTEN	857	HULPVERLENINGEN	2.000
	<u>71.356</u>	MANIFESTATIES (STAVELOT, A.V.)	16.102
		BIJDRAGE UFAC	8.731
		BULLETIN	22.358
		BEHEER	5.171
		TAXEN ASBL	1.107
		VOORSCHOT AFDELINGEN	4.118
			<u>79.632</u>
		DEBET SALDO	8.276
			<u>71.356</u>

CREDIT OP 31.12.69	
P.R.	17.916
BANK	726
	<u>18.642</u>

CREDIT OP 31.12.70	
P.R.	3.092
BANK	7.274
DEBET SALDO	8.276
	<u>18.642</u>

De Verbroedering bezit bovendien voor 632.000 (nominale waarde) aan titels in de BANK gedeponeed.

La Fraternelle possède en outre 632.000 (valeur nominale) des titres déposés à la BANQUE.

AVOIR 31.12.70	
C.C.P.	3.092
BANQUE	7.274
SOLDE DEBITEUR	8.276
	<u>18.642</u>

AVOIR AU 31.12.69	
C.C.P.	17.916
BANQUE	726
	<u>18.642</u>

DEPENSES	
INDENNITES DECES BLESSES	17.070
CEREMONIES FUNEBRES	2.975
INTERVENTION FAVEUR SOCIETES PATRIOTIQUES	2.000
DEPLACEMENTS (STAVELOT, A.G.)	16.102
COTISATIONS UFAC	8.731
BULLETINS	22.358
FRAIS ADMINISTRATION	5.171
TAXE ASBL	1.107
AVANCE SECTIONS	4.118
	<u>79.632</u>
SOLDE DEBITEUR	8.276
	<u>71.356</u>

RECETTES	
COTISATIONS	36.050
INTERETS	34.449
RECETTES DIVERSES	857
	<u>71.356</u>

Bilan de l'exercice 1970